ΕΤΟΣ Γ! ΒΑΡΝΑ 15 ΜΑΪΟΥ 1893.—ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΡΙΘ. 228.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ:
Ετησία . . . . . λέβα 15
Εξάμηνος . . . . . » 8

Ἐξωτερικοῦ:
Ετησία . . . . φράγκα 20
Εξάμηνος . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ά. τμήματι Ἀριθ. 508.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ λέβου.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΡΙΣΙΣ

Πρό τινων ἡμερῶν ἡ «Μπαλκάσκα Ζορά» ἐδημοσίευσεν ἄρθρόν τι περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι κρίσεως, ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς: Οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἐνθυμοῦνται ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων εἶχε παύσει τὸ ὑπουργεῖον Δηλιγιάννη, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὁποίου ὁ χρυσὸς ἐν Ἑλλάδι εἶχεν ὑπερτιμηθῇ μεγάλως. Τοῦτο κατὰ τὰς ἐκλογὰς διεδέχθη ὁ Τρικούπης. Παρ' ὅλην τὴν μεγάλην αὐτοῦ παρὰ τῷ οἰκονομολογικῷ κόσμῳ ὑπόληψιν, ἡ διόρθωσις καὶ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν δὲν ἐπετεύχθη. Ἡ Ἑλλὰς ἐφορτώθη διὰ δυσβαστάκτων βαρέων χρεῶν πρὸ τῶν ὁποίων ἡ φήμη καλοῦ οἰκονομολόγου δὲν ὠφελεῖ πολύ. Καίτοι προσεπάθησε διὰ παντοειδῶν οἰκονομιῶν καὶ ἐπιβολῆς νέων τινῶν φόρων τὴν τῶν ἐσόδων αὔξησιν, οὐχ' ἧττον ἡ εὐχερὴς καὶ ἄνευ προσωρινῶν συνδυασμῶν πληρωμὴ τῶν τοκομεριδίων οὐδόλως ἐπετεύχθη.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐξεμηδένισε τὴν προσωπικὴν ὑπόληψιν καὶ πίστιν, ἣν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἔτρεφε πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως του· ὅτε δὲ ἀπετάθησαν πρὸς ὁμάδα τινὰ Ἀγγλων κεφαλαιούχων πρὸς σύναψιν δανείου ἐξ 60 ἑκατ. φρ. ἀπροκαλύπτως ἐδηλώθη αὐτόσε ὅτι χορηγεῖται μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον ἵνα ἡ εἴσπραξις ὡρισμένων φόρων ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ἀλλοδαπούς πιστωτάς.

Τὸν ταπεινωτικὸν τοῦτον ὅρον ὁ Τρικούπης δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθῇ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καίτοι εἶχε τὴν ὑποστήριξιν τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς, οὐδὲν ἄλλο ὑπελείπετο αὐτῷ ἢ ν' ἀναγνωρίσῃ πρὸ τοῦ βασιλέως τὴν ἀνικανότητα αὐτοῦ περὶ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως, οὕτω δὲ παρητήθη...

Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἔληξεν, ὑπάρχει ἆρά γε τούτου ἕνεκα ἐλπὶς περὶ λήξεως καὶ τῆς ἑτέρας κρίσεως, τῆς οἰκονομικῆς, τῆς καὶ δεινοτέρας; Εἶναι πολὺ ἀμφίβολον!...

ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

(Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις „Ὀδησσοῦ").

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19/7 1893.

Ὁ στρατηγὸς Δόδς.—Εἰδήσεις ἐκ Σιάμ.—Ἡ διάλυσις τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς.—Ὁ κ. Αἰμίλιος Ζολᾶ.

Ἀναμφιβόλως ὁ ἥρως τῆς ἡμέρας ἐνταῦθα εἶνε ὁ ἄρτι ἐπανακάμψας νικητὴς τοῦ ἐν Ἀφρικῇ Βασιλέως τῆς Δαχομέης Βεχανζὶν στρατηγὸς Δόδς. Ἀπὸ τῆς εἰδήσεως ὅτι ἐπανακάμπτει ἐνταῦθα τὸ μὲν ὅπως συνενοηθῇ μετὰ τῆς κυβερνήσεως περὶ τῆς διοικητιτῆς καὶ στρατιωτικῆς ὀργανώσεως τῆς κατακτηθείσης χώρας, τὸ δὲ ὅπως ἀναπαυθῇ ἐκ τῶν κόπων, ἐγέννησε τινὰ ἰδέαν τῆς ὅσον ἔνεστι πομπώδους δεξιώσεως ἐν Μασσαλίᾳ ἐν τῷ λιμένι ἐν ᾧ θὰ ἀπεβιβάζετο ὁ νικητὴς στρατηγός. Αἱ ἐφημερίδες ἤρξαντο διαμαχόμεναι αἱ μὲν ἀποκρούουσαι, αἱ δὲ ἀποδεχόμεναι τὴν ἰδέαν, ἀριθμοῦσαι τὰ θύματα ἐν Δαχομέῃ ὑπερβαίνοντα τὰς 2 χιλ. ἐν τῇ προβληματικῇ ἐρωτήσει ἂν ἤξιζεν ἢ οὔ ὁ Βεχανζὶν τοιαύτης ἑκατόμβης;» Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Μασσαλίας, ὑπὸ φιλανθρωπικῶν ἴσως αἰσθημάτων ἐμφορούμενον, ἀπέρριψε τὴν πρότασιν διὰ ἐλαχίστης πλειονοψηφίας περὶ πιστώσεως ἐξ 100 χιλ. φράγκων γνωμοδοτῆσαν, ὅτι λυσιτελέστερον θὰ ἦτο ἐὰν ταῦτα διετίθεντο ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπορφανισθεισῶν ὡς ἐκ τοῦ πολέμου τῆς Δαχομέης. Ἡ ἐπελθοῦσα ἐντούτοις ῥῆξις Νομάρχου καὶ συμβούλων δὲν ἐμπόδισε τὸν πρῶτον ὅπως παρασκευάσῃ λαμπρὰν ὑποδοχὴν συναρωγοὺς ἔχων τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν λαὸν τῆς Μασσαλίας ὅστις ἂν ἀριθμῇ θύματα ἐν τῷ πολέμῳ τῆς Δαχομέης, ἀριθμεῖ πλείονας νικητὰς ἐν τῷ αὐτῷ στρατῷ, ὧν ἐθαυμάσθη τὸ θάρρος καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἄγγλων γινωσκόντων κάλλιον παντὸς ἄλλου, τοὺς ἀγρίους τῆς Ἀφρικῆς. Οἱ νικηταὶ τοῦ Βεχανζὶν δὲν εἶχον ἀπέναντι κοινὸν ἐχθρόν. Εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας τὰ τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ τούτου πολέμου δὲν εἶνε ἄγνωστον ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Δαχομέης ἦσαν ὡπλισμένοι δι' ὀπισθογεμῶν ὅπλων ὡς ἐπίσης ὅτι ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτῶν ἠριθμοῦντο καὶ ξένοι ἀξιωματικοὶ ὧν τρεῖς ἐφονεύθησαν, ἀφοῦ αἰχμαλωτίσθησαν ἐνώπιον τοῦ στρατηγοῦ τῇ διαταγῇ αὐτοῦ. Ἡ κυβέρνησις ἀνταμείβουσα τὰς ὑπηρεσίας τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατοῦ πρὸ ὀλίγων μηνῶν συνταγματάρχου Δόδς προὐβίβασεν εἰς στρατηγὸν ταξιαρχίας καὶ εἶτα στρατηγὸν μεραρχίας ἀπονείμασα καὶ τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Μεθ' ὅλην λοιπὸν τὴν ἐναντίαν γνώμην τινων δημ. συμβούλων ὁ λαὸς της Μασαλίας ὑπεδέχθη ἐγκαρδιώτατα τὸν νικητήν. Ἀπειρον πλῆθος συνωστίζετο ἐν τῇ προκυμαίᾳ. Ἡ κυβέρνησις δὶ ἀντιπροσώπου ηὐχήθη ἱδρύσασα καὶ ἀναμνηστικὸν μετάλλιον τῆς Δαχομέης φέρον τὴν προτομὴν τοῦ στρατηγοῦ. Ὁ στρατηγὸς Matelin διοικητὴς τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ στρατοῦ μετὰ λαμπροῦ ἐπιτελείου ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος εὐχηθεὶς τὰ εἰκότα. Αμα τῇ εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβιβάσει παρακολουθοῦντος ἀπείρου πλήθους διηυθύνθη δὶ ὡρισμένων ὁδῶν εἰς τὸ Νομαρχεῖον. Ἐν τῇ γραφικωτάτῃ ὁδῷ «Canabiere» αἱ ἐπευφημίαι τοῦ ἐκεῖ συρρεύσαντος πλήθους ἐξίκοντο εἰς τὸ κατακόρυφον. Βροχὴ στεφάνων ἀνθέων ἔπιπτεν ἐπὶ τῆς ἁμάξης. Νέαι προσφωνήσεις καὶ γεύματα ἐν τῇ Νομαρχίᾳ. Μεγαλοπρεπέστατον δεῖπνον παρὰ τῇ στρατ. λέσχῃ. Εἰς τὰς γενομένας προσφωνήσεις ὁ μετριόφρων στρατηγὸς ἀπήντα συγκεκινημένος ἐκθειάζων τὴν ἀντοχὴν καὶ τὸ θάρρος τῶν ὑπ' αὐτῶν στρατιωτῶν. Νέα ὑποδοχὴ ἐν τῷ σταθμῷ Λυῶνος καὶ ἑτέρα τοιαύτη ἐνταῦθα. Ὡς εἰκὸς ἅμα τῇ ἐνταῦθα ἀφίξει τῷ ἐγένετο πολιορκία ὑπὸ τῶν συντακτῶν τῶν διαφόρων ἐφημερίδων εἰσδυσάντων μέχρι τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ. Ὁ στρατηγὸς ὅστις φαίνεται κατά τι πλεῖστον στρατιώτης τοῦ καθήκοντος, διόλου δὲ πολιτικὸς ἐτήρησε πολλὴν ἐπιφυλακτικότητα ἐν ταῖς ἀνακοινώσεσιν αὐτοῦ τοὐλάχιστον μέχρι τῆς μετὰ τῆς κυβερνήσεως συνενοήσεώς του. Ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν μετριοφροσύνῃ ἀπαντᾷ ὅτι ἐκπλήττεται διὰ τὰ περὶ αὐτὸν γενόμενα λέγων ἀείποτε: «ἔπραξα τὸ καθῆκόν μου, ἔπραξα ὅ,τι θὰ ἔπραττε καὶ ἄλλος ἂν ἦτο εἰς τὴν θέσιν μου». Αἱ ἐφημερίδες σημειοῦσι πᾶσαν αὐτοῦ ἐμφάνισιν ἢ κίνησιν ὁτὲ μέν, ὅτι παρέστη ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν τῷ θεωρείῳ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἄλλοτε δὲ ὅτι παρέστη εἰς γεῦμα δοθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατ. καὶ ἄλλοτε ἄλλα, ἐν ἑνὶ λόγῳ δικαιολογοῦσι πληρέστατα τὸ ἐν ἀρχῇ λεχθὲν ὅτι ὁ στρατηγὸς εἶνε ὁ ἥρως τῆς ἡμέρας.

Φαίνεται ὅτι δὲν προτίθενται ἢ ὅτι δὲν ἐννοοῦν ν' ἀφίνουν ἡσύχους τοὺς γάλλους. Μόλις κατέπαυσαν τὰ τῆς Δαχομέης καὶ ἰδοὺ ἐκ τηλεγραφικῶν εἰδήσεων διὰ Λονδίνου ἀγγέλλεται ἐκ τῆς ἀπωτάτης Ἰνδοσινικῆς ἐκ τοῦ Σιὰμ ὑπὸ ἐπιφύλαξιν, ὅτι ὁ ἐκεῖ γαλλικὸς στρατὸς ἀπεκρούσθη καὶ ὅτι ὁ ἔπαρχος ἐφονεύθη. Λεπτομέρειαι ἐλλείπουσιν εἰσέτι. Ὁπωσδήποτε δὲν σᾶς φαίνεται κἄπως ὕποπτος ἡ ἀκουσία αὕτη ἀπασχόλησις τῶν γαλλ. στρατ. δυνάμεων ἐν ἀπωτάταις χώραις;

Ἡ διάλυσις τῆς Γερμανικῆς βουλῆς ἐνεποίησεν ἐνταῦθα αἴσθησιν. Ἰσως τούτου ἕνεκα ἔπαυσεν ἐνταῦθα ἡ κυκλοφορήσασα φήμη διαψευσθεῖσα, περὶ διαλύσεως καὶ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἵνα μὴ ἐν κρισίμῳ μελλούσῃ στιγμῇ εὑρεθῶσιν ἄνευ νομοθετικοῦ σώματος. Τινὲς τῶν ἐφημερίδων χαιρεκάκως ὁμιλοῦσι περὶ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ νομοσχεδίου προελθούσης ἐκ τοῦ φορολογικοῦ βάρους ὅπερ ἤθελεν ἀπαιτήσει ἡ ἐπιψήφισις. «Ας αὐξήσωσι τὸν στρατόν των ἵνα αὐξήσωσι καὶ τὴν δυστυχίαν των. Τὸ θέλομεν τοῦτο, γράφει ὁ Αὔγουστος Βακκερύ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὤμεν μάρτυρες ἀπαθεῖς τῶν ἐν Γερμανίᾳ τελουμένων γινώσκοντες νὰ ὑπερασπισθῶμεν». Δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον εἶνε ἀληθὲς τὸ λεχθὲν «ἂν θέλῃς εἰρήνην παρασκευάζου εἰς πόλεμον». Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἐνταῦθα ἐνῷ ὁ κίνδυνος εἶνε ἄλλοθεν, σκέπτονται μᾶλλον περὶ αὐξήσεως τοῦ Ναυτικοῦ πολεμικοῦ ἢ περὶ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς. Καὶ μαρτύριον τούτου ὁ τοῦ ἔτους προϋπολογισμὸς ὅστις ἀναγράφει 25 ἑκατ. δαπανῶν πλειότερον διὰ τὸ Ναυτικὸν 2 δὲ μόνον διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν.

Τελευτῶ τὴν παροῦσαν ἀναγράφων ὅτι ἐφέτος εἰς τὴν ἐτησίαν συνεδρίαν τοῦ γενικοῦ συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν, τὴν Προεδρείαν κληθεὶς, εἶχεν ὁ ἐπιφανὴς μυθιστοριογράφος φιλόσοφος Ζολᾶ ὅστις ἐν τῇ περιστάσει ἐξεφώνησε πομπώδη λόγον πρὸς τὴν γαλλικὴν νεολαίαν εὐφυῶς δραξάμενος τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐκθέσῃ τὰς ἰδέας του, ἐπιτεθῇ δὲ καὶ πάλιν κατὰ τῶν δεαλιστῶν κ. Lavisse καὶ Vogue προεδρευσάντων κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἐν τῇ ἰδίᾳ συνεδρίᾳ. Ὁ ἐπιφανὴς διδάσκαλος ἐν ἐκτάσει ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων, προσεπάθησε ν' ἀποδείξῃ ὅτι αἱ ἰδέαι ὑπὲρ ὧν ὑπερμαχεῖ ἐστερεώθησαν ἀντὶ νὰ κλονισθῶσι ὡς ἰσχυρίσθησαν. Ἐν πάσῃ τέχνῃ κατ' αὐτὸν ἀπὸ δεκαπενταετίας ἐν τῇ ζωγραφικῇ, γλυπτικῇ καὶ ἄλλοσε, ἐπιδιώκεται πλειοτέρα φαεινότης πλειοτέρα πραγματικότης, πλειοτέρα φυσικότης κατὰ τὸ ἴδιον δόγμα, ἐν πάσῃ ἀπεικονίσει, ἀναπλάσει ἔργου ἢ ἰδέας. Ἡ ἀποστροφὴ ἐν τέλει πρὸς τὴν νεότητα ἦτο θαυμασία. Ὁ λόγος οὗτος, οὗ τὴν ἀνάλυσιν δὲν ἐπιτρέπει οὐδὲ ὁ χρόνος οὐδὲ ὁ χῶρος, θὰ δώσῃ ὡς πιστεύεται ἀφορμὴν εἰς πολλὰς ἔριδας μετὰ τῶν ἰδεαλιστῶν ἀναπτυχθησομένας ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς πρωτεούσης.

ΡΟΔΟΠΑΙΟΣ.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 14 Μαΐου 1893.

Η «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»
ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Ἡ Ἀθηναϊκὴ „Ακρόπολις" ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομ. 7 Μαΐου φύλλῳ της, ἀναδημοσιεύουσα ἐλάχιστον τεμάχιον τοῦ σχοινοτενοῦς κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑβρεολογίου τοῦ κ. Α. τῆς «Σφενδόνης» ἐπιλαθομένη τῆς ἀποστολῆς της, καὶ νομίζουσα ὅτι ὁ ἔξω ἑλληνικὸς τύπος περιβάλλεται ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὁρίων ὑφ' ὧν καὶ ὁ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, ἐπάγεται τὰ ἑξῆς:

«Μεταφέρομεν ἐνταῦθα τὰς ἀηδεῖς ταύτας μωρίας τῶν Βουλγάρων, ὅπως παράσχωμεν γνησίαν τὴν μορφὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν παραλείποντες ὡς ὅλως ἐμετικὰς ἐκείνας, αἵτινες ἀποβλέπουσι τὴν νεωτέραν ἡμῶν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς Κούτρας.

«Εἶναι λυπηρὸν ὅτι εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν καπηλικὴν καὶ ἀγοραίαν ὑβρεολογίαν, δίδει ἀφορμὴν καὶ ἔδαφος ἑλληνικὴ ἐφημερὶς κτλ.»

Εἶναι ἔτι λυπηρόν, φίλη «Ακρόπολις» ὅτι ὁ ἐν Ἑλλάδι τύπος παραγνωρίζει ἐνίοτε τὴν ἀποστολήν του, τετυφλωμένος δὲ ὑπὸ τοῦ πρίσματος τῶν φατριῶν, ἀδυνατεῖ νὰ ἀτενίσῃ πέραν τοῦ περιβάλλοντος τὰ στενὰ αὐτοῦ ὅρια ὁρίζοντος. Τὸ γεγονὸς θὰ καταστῇ καταληπτὸν ἂν ἡ φίλη «Ακρόπολις» ἐν τῇ γ! στήλῃ τῆς 6! σελίδος τοῦ αὐτοῦ φύλλου της, ἀναγνώσῃ ἔτι ἅπαξ τὸ ἐγκώμιον ὅπερ τοῖς βουλγάροις πλέκει, καίτοι ἐν ταῖς ἄνω κρίσεσιν αὐτῆς μυκτηρίζει τὴν «μορφὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν» Φαίνεται ἡ γηραιὰ «Ακρόπολις» φρονεῖ ὅτι ἐν τῷ ἔξω τοῦ Παρθενῶνος ἑλληνικῷ τύπῳ τὰ πράγματα κρίνονται ὡς ἐν τοῖς ὁλοσηρικοῖς καὶ εὐωδεστάτοις γραφείοις της ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς δύναταί τις νὰ κοιμηθῇ Τρικουπικὸς καὶ νὰ ἐξυπνήσῃ τὴν πρωΐαν Ραλλικὸς ἢ τι ἄλλο! Ἂν εἶχε τὴν καλὴν διάθεσιν ἡ φίλη «Ακρόπολις» νὰ παρακολουθῇ ὡς αἱ λοιπαὶ συνάδελφοί της ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τὴν πορείαν τοῦ ἡμετέρου φύλλου ἀπ' ἀρχῆς ἔτι, θὰ ἔβλεπεν ὅτι δὲν ἀνήλθομεν εἰς τὸν ἀρχαῖον κόσμον «ὅπως πείσωμεν τοὺς Βουλγάρους ὅτι ὀφείλουσι νὰ σέβωνται τὰ κεκτημένα δίκαια τῶν ἄλλων» ἀλλ' ἐκ τῶν μᾶλλον συγχρόνων γεγονότων ὁρμηθέντες καὶ ἰδίᾳ τοῦ περὶ σχολείων ἐν Βουλγαρίᾳ νόμου καὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει ναοῦ τῆς Ἁγ. Κυριακῆς, ἅπινα ἡμεῖς πάσῃ θυσίᾳ ὑπεστηρίξαμεν ἀρξάμενοι τοῦ γραφιδοπολέμου μετὰ τοῦ ἐγκρίτου ἐν Βουλγαρίᾳ φύλλου ὅπερ προφανῶς δὲν ἠρέσκετο εἰς ἀληθείας ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένας, κατειρωνεύετο δὲ καὶ αὐτῆς τῆς δόξης καὶ εὐκλείας τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ, ἠναγκάσθημεν προκληθέντες φίλη «Ακρόπολις», νὰ ἀνέλθωμεν εἰς τὸν ἀρχαῖον ἱστορικὸν κόσμον, οὐχὶ ὅπως πείσωμεν τοὺς Βουλγάρους, ἀλλ' ὅπως ἀποδείξωμεν τισὶν αὐτῶν διαμφισβητοῦσι τὴν ἱστορικὴν ἡμῶν ὡς ἔθνος ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἀξίαν, πῶς πρέπει νὰ κρίνωνται τὰ ἔθνη, καὶ δὴ ἡ Ἑλλάς! Ἀγνοοῦμεν ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἐπράξαμεν! Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι κατελήξαμεν εἰς εὔορεστον ἀποτέλεσμα, ὑπερασπίσαντες τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δίκαια ὅσον ἐπέτρεπον αἱ στεναὶ τῆς ἐφημερίδος μας στῆλαι, προκαλέσαντες ἅμα τὴν εὔφημον κρίσιν πολλῶν συναδέλφων καὶ ἰδίᾳ τῆς Βουκουρεστιανῆς καὶ ἀμερολήπτου «Πατρίδος». Ἡ «Ακρόπολις» δὲν πρέπει νὰ καθίσταται ἠχὼ ξένων ραδιούργων ἐχόντων τὸ ἐνδόσιμον ἐν τῇ ἀφελείᾳ των νὰ φαντάζωνται ὅτι ἡμεῖς θὰ μιμηθῶμέν ποτε τὸ γλωσσικόν των ὕφος καὶ δὴ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν συμφερόντων τῶν ὁμοεθνῶν μας! Ἀρκούντως κατενοήσαμεν τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀποστολὴν ἑλληνικῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ἐφημερίδος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ θὰ ἐξακολουθῶμεν ἐργαζόμενοι βαίνοντες ἐπὶ τῶν προδιαχαραχθέντων ἰχνῶν, καὶ συντελοῦντες ὑπὲρ παντὸς οὕτινος ἡ ἐν ταῖς στήλαις ταύταις δημοσίευσις ἢ ἀναδημοσίευσις ἤθελε κριθῇ ἀναγκαία καὶ συνάδουσι πρὸς τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ συμφέροντα τῶν ὁμοεθνῶν μας. Πολλάκις εἴπομεν ὅτι ὁ Αθηναϊκὸς τύπος δὲν πρέπει νὰ κρίνῃ ἐπιπολαίως τὰ ἐν βουλγαρικαῖς στήλαις γραφόμενα οὐδὲ νὰ φαντάζεται πάλιν ὅτι οἱ σημερινοὶ βούλγαροι εἶναι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Π! ἢ Θ! αἰῶνος, ἂν θέλῃ νὰ ἐπέρχεται ἐν τῷ ἔργῳ ἡμῶν ἀρωγός! Προκειμένου δὲ νὰ ἐκφέρῃ κρίσεις περὶ ἐφημερίδος ἐξυπηρετούσης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα μετ' ἀληθοῦς αὐταπαρνησίας, ὀφείλει πρὸ παντὸς νὰ παρακολουθῇ τὴν πορείαν αὐτῆς, οὐχὶ δὲ ἐξ ἐφημέρων νὰ ἐξάγῃ τελειωτικὰ συμπεράσματα. «Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὀλίγον σύγχρονος ἑαυτοῦ εἰπέ τις ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ᾖ καὶ ἐγκρατὴς ἐσπευσμένων κρίσεων!...

Σ.

Ο „ΦΙΓΑΡΩ"
ΚΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΡΙΣΙΣ

Ὁ κάπως εὐφάνταστος συντάκτης τῶν ἐξωτερικῶν δελτίων τοῦ «Φιγαρώ» ἀποδίδει τὴν πτῶσιν τῆς Κυβερνήσεως Τρικούπη εἰς τὰς παγίδας τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς σχετίζει ταύτην καὶ πρὸς τὴν Τριπλῆν συμμαχίαν.

«Τῇ συμβουλῇ λέγει, τοῦ λόρδου Ρώζβαρυ οἱ Ἄγγλοι τραπεζῖται ἐνήργησαν ἀπαιτήσαντες τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δανείου διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν προυπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐδέχθη, αἱ διαπραγματεύσεις διεκόπησαν καὶ ὁ Τρικούπης ἔπεσεν! Ἀπαιτοῦντες οἱ Ἄγλοι διὰ λόγους οἰκονομικοὺς τὴν παῦσιν τῶν ἐξοπλισμῶν τῆς Ἑλλάδος, θέλουσι νὰ καταστήσωσιν ἀνίκανον ὅπως διαδραματίσῃ μέρος τι ἐν τῇ διακανονίσει τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, διὰ τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ ἐνδιαφέρεται. Ὅθεν ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς διατηρεῖ πρὸς τὴν Ρωσσίαν σχέσεις φιλικωτάτας καὶ πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐπίσης ἐγκαρδίους ἐμποδίζοντες τοὺς στρατιωτικοὺς ἐξοπλισμοὺς τῆς Ἑλλάδος οἱ Ἄγγλοι τραπεζῖται—καὶ ὁ ἐμπνέων αὐτοὺς—προσέφερον σημαντικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Τριπλῆν Συμμαχίαν! Καὶ ἰδοὺ διατὶ ἡ κρίσις μᾶλλον οἰκονομικὴ ἢ πολιτικὴ ἦν ὑφίσταται ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἀξία πολλῆς προσοχῆς».

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ ΚΑΙ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ—Τὰ κατὰ τὴν ματαίωσιν δῆθεν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος εἰς Κων/πολιν, ἀφηγεῖται ἀλληλογραφία τις ἐκ Κων/πόλεως, καθ' ἣν ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος εἶχεν ἀπόφασιν δῆθεν νὰ δεχθῇ τὴν Α. Β Υ. ἀφοῦ ὁ ἐν Κων/πόλει πράκτωρ κ. Δημήτρωφ παρέστησεν ὁποίαν ἐντύπωσιν θὰ ἐνεποίει εἰς τοὺς Μωαμεθανοὺς ὑπηκόους, ἐὰν ὁ Χριστιανὸς ὑποτελὴς προσήρχετο οἰκειοθελῶς ὅπως προσφέρῃ φόρον σεβασμοῦ εἰς τὸν κυριάρχην ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Ισλαμίτην ὑποτελῆ τῆς Αἰγύπτου, ὅστις καίτοι ὑποχρεούμενος διὰ φιρμανίων, δὲν προσῆλθεν ἔτι, ἀλλ' ὅτι οἱ πρέσβεις τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ ὁ τῆς Αγγλίας μετὰ τοῦ Μ. Βεζύρου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἠναντιώθησαν. Συνεπεία τῆς προθυμίας ἣν ἐπεδείξατο ὁ Σουλτάνος πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος, λέγουσιν, ὅτι ὑπῆρξεν ἡ ματαίωσις τῆς διὰ πρεσβείας χαιρετιστηρίου ἐπισκέψεως τοῦ Σουλτάνου εἰς Κριμαίαν, ὃν χαιρετισμὸν ἀπέκρουσε, λέγουσιν, ὁ Τσάρος οὐχὶ ἕνεκεν νόσου τοῦ μεγάλου δουκὸς Γεωργίου, ἀλλὰ διότι ἐμήνυεν ἐπὶ τῇ σχεδιασθείσῃ ὑποδοχῇ τῆς Α. Β. Υ.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ.—Τὰ βιενναια φύλλα δημοσιεύουσι μακρὰς ἐκθέσεις περὶ τῆς ὑποδοχῆς ἣν εὗρεν ἐν Βουλγαρίᾳ τὸ ἡγεμονικὸν ζεῦγος. Οἱ νεόνυμφοι πανταχοῦ ἐγένοντο δεκτοὶ μετ' ἐνθουσιωδῶν ἐπιδείξεων, ἔν τε Σιστοβίῳ καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς μέχρι Τυρνόβου ὁδοῦ. Τὸ δημαρχεῖον προσέφερεν εἰς τὴν ἡγεμονίδα διάδημα καὶ ἀργυροῦν δίσκον, μετὰ διαφόρων τοποθεσιῶν τῆς πόλεως, εἰς δὲ τὸν ἡγεμόνα σκῆπτρον, Τὸ δῶρον τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου εἶναι βαρύτιμος πίξις περιέχουσα τοπογραφίας.

Η ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ—Κατὰ τὰ φαινόμενα, ἡ Μεγάλη ἐθνοσυνέλευσις θὰ διαρκέσῃ περισσότερον ἀφ' ὅσον προϋποτίθετο, Καταγίνεται εἰσέτι εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν, ἡτις ἐξηκολούθησε καὶ προχθες. Αἱ ΑΑ. ΒΒ. ΥΥ. θὰ παραμείνωσιν ἐν Τυρνόβῳ μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Μ. Σοβράνιε.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.—Ἡ «Μάλακ Βέστνικ« ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς Μεγ. Εθνοσυνελεύσεως λέγει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἐναπόκειται νὰ διαδραματίσῃ σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τῇ Βαλκανικῇ Χερσονήσῳ. Ἐὰν μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν Ῥωμουνίας, Ἑλλάδος, Σερβίας καὶ Μαυροβουνίου, μιᾷ τῶν ἡμερῶν πραγματοποιηθῇ ἡ ἰδέα μεγάλων τινῶν ἀνδρῶν περὶ βαλκανικῆς ὁμοσπονδίας, τὸ κέντρον αὐτῆς ὑπὸ στρατηγικὴν ἔποψιν ἀναμφηρίστως θὰ εἶνε ἡ Βουλγαρία».

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΡΟΧΩΝ.—Συνεπείᾳ τῶν μεγάλων βροχῶν, βράχος ἀποσπασθεὶς μεταξὺ Νοβοσέλου καὶ Βακαρὲλ ἔπεσεν ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ ἐκ τούτου προῆλθε προσωρινὴ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας πρό τινων ἡμερῶν.

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.—Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ακροπόλει».

«Καὶ αἱ Βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες γράφουσιν ἄρθρα ἐπὶ ἄρθρων πραγματευόμεναι τὰ ἡμέτερα χάλια. Αἱ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τὸν λαὸν ἐπιστολαὶ τῆς «Ακροπόλεως» ἀποτελοῦσι τὸ ἔδαφος τῶν κρίσεων καὶ τῶν συμπερασμάτων των. Τὰ δεινὰ μας ἀποδίδουσιν εἰς τὴν φιλαρχίαν καὶ τὴν ἀνικανότητα τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν, οἵτινες διετέλεσαν πάντοτε ἀρχηγοὶ κομμάτων, ὄργανα φατριαστικά, ἀλλ' οὐχὶ ἀληθεῖς κυβερνῆται. Ἀποδίδουσι δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸν Σταμπολῶφ, ὅτι κατώρθωσε ν' ἀρθῇ ὑπὲρ τὰ κόμματα καὶ νὰ περιφράξῃ τὸ στάδιον τῶν προσωπικῶν κερδοσκοπιῶν. Οὕτω ἡ Βουλγαρία μὲ τὸν περιορισμὸν τοῦ πολιτεύματος ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ πρέποντος, τοῦ ὠφελίμου, ἐτέθη ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας, ἡ περισπωμένη ὑπὸ ἐσωτερικῶν διαμαχῶν, κοινοβουλευτικῶν διακυμάνσεων, ὑπουργικῶν σάλων καὶ τηρεῖ ἀκμαίας καὶ ὀργώσας τὰς δυμάμεις αὐτῆς διὰ πᾶν τὸ ἐνδεχόμενον ἐν τῇ ἀνατολῇ. Συγχαίρουσι τὸν Βουλγαρικὸν λαόν, διότι ἐγκαίρως ἐξετίμησε τὴν μεγαλοφυᾶ δράσιν τοῦ βουλγάρου πρωθυπουργοῦ, οὗτινος ἡ διανοητικὴ καὶ πολιτικὴ δύναμις ἰσοφαρίζει πρὸς ἐκείνην ἑκατὸν Τρικούπιδων καὶ Δηλιγιάννιδων·

Δὲν ἔχουν δίκαιον; »

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚ. ΕΤΑΙΡΙΑ.—Χθὲς κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Πανελληνίου ἀτμοπλοΐας «Ιωνία» ναυλωθὲν διὰ Μασσαλίαν, ὅπως παραλάβῃ ἐντεῦθεν φορτίον σίτου. Θὰ ἀποπλεύσῃ δὲ καιροῦ ἐπιτρέποντος, εἰς Αγχίαλον, Πύργον καὶ ἐκεῖθεν διὰ Κων/πόλεως εἰς Μασσαλίαν μετὰ προσεγγίσεως εἰς Πειραιᾶ.

Δι' ἅπαντας τοὺς λιμένας τούτους δέχεται ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας.

ΤΕΛΕΤΑΙ.—Κατὰ τὴν «Βουλγαρίαν» πρὸς περιγραφὴν τῶν γενομένων τελετῶν καὶ πανηγυρικῶν ἑορτῶν τῶν τελεσθησομένων ἐπὶ τῇ προσεχῇ ἀφίξει τοῦ ἡγεοονικοῦ ζεύγους ἐν Σοφίᾳ, τὰ κυριώτερα ὄργανα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου προτίθενται ἵνα ἐξαποστείλωσι ἰδιαιτέρους ἀνταποκριτὰς αὐτῶν εἰς τὴν βουλγαρικὴν πρωτεύουσαν, Ηδη ἀφίκοντο τοιοῦτοι ἐκ μέρους τῆς Αγγλικῆς ἐφημερίδος «Ημερησίων Νέων» καὶ τοῦ παρισσινοῦ «Χρόνου» οὗτοι δὲ, ἐκτὸς τῆς περιγραφῆς τῶν τελετῶν, ἔχουσιν ἐντολὴν ὅπως ποιήσωσιν ἔκθεσιν περὶ τῆς παροῦσης καταστάσεως τῆς Βουλγαρίας ὑπό οἰκονομικὴν ἔποψιν.

ΑΙΦΝΙΔΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ.—Αἰφνιδίως ἀπέθανεν ἡ σύζυγος τοῦ γνωστοῦ ἐν τῇ πόλει μας καὶ ἐκ τῶν πρώτων ὑπαλλήλων τοῦ τηλεγραφείου κ. Τράϊκοβιτς, ὑπηρετοῦσα ὡσαύτως ἐν τῷ τηλεγραφικῷ σταθμῷ. Ὁ σύζυγος ἀπὸ δέκα ἡμερῶν ὑπῆν εἰς Κων/πολιν ἀφιχθεὶς χθὲς μόλις. Η ἀστυνομία ὑποπτεύουσα τὶς οἶδε τι, διέταξε νεκροψίαν ὅπως γνωσθῶσι τὰ αἴτια τοῦ αἰφνιδίου θανάτου. Ἡ μακαρῖτις μέχρι τῆς τελευταίας αὐτῆς πνοῆς εἶχε κάλλιστα τὴν ὑγείαν,

---

Ἐπὶ τῇ συμπτώσει τῆς ὀνοματικῆς ἑορτῆς τοῦ ἡμετέρου συντάκτου, ἡ «Οδησσὸς δὲν ἐξεδόθη τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην.

Η ΦΙΛΙΠΟΥΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΥΤΗΣ ΟΝΟΜΑΤΑ

Η ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἱστορικὴ πραγματεία, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἐν παραφυλλίδι ἐν τῇ "Ὀδησσῷ„ καθίσταται ἡμῖν ἀφορμὴ ἵνα ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας τῆς τε διευθύνσεως καὶ συντάξεως ὡς καὶ τοῦ ἐκ Στενημάχου συνεργάτου ἡμῶν κ. Γ. Μουσαίου εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ τόσῳ ἐπιτυχὴς μετάφρασις, τῷ συγγραφεῖ αὐτῆς κ. Δ. Τασσέλα, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἐμβρίθειαν καὶ σαφήνειαν ἐν τῇ ὅλῃ σειρᾷ τῆς διατριβῆς του ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀμερόληπτον ἔν τε ταῖς κρίσεσιν ἐκφράσεσιν καὶ συλλογισμοῖς. Τοιαῦται σπουδαῖαι διατριβαὶ ἄνευ πάθος καὶ προκαταλήψεως ἐξειργασμέναι, ἀμέτοχοι δὲ πάσης προσωπολη-ψίας καὶ φανατικοῦ ἐγωϊσμοῦ, τιμῶσιν ἀληθῶς τὸν ἐν Βελγαρίᾳ τύπον, καὶ ἡ ἀναδημοσίευσις αὐτῶν προφρόνως καὶ μετὰ χαρᾶς γίνεται ὑπὸ τῆς "Ὀδησσοῦ„ ἥτις ἀνυπομόνως ἀπεκδέχεται καὶ ἑτέραν τοῦ αὐτοῦ καρτερικοῦ καὶ ἀμεροληπτου διατριβογράφου πραγματείαν "Περὶ τῆς νομισματικῆς τῆς "Φιλιππουπόλεως„ ἣν ἐν ὑποσημειώσει ὑπισχνεῖται ὅτι προσεχῶς θὰ ἐκδώσῃ. Τὸ ἔργον διὰ τὸν τόπον μας θὰ ἔχῃ μεγίστην ἀξίαν!

Β. Ν. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΚΗΔΕΙΑ —Σήμερον κηδεύεται ὁ τέως πλήρης ζωῆς καὶ σθένους συμπολίτης ἡμῶν ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ Ν. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ ὁ ἀνυχὴς πατὴρ τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει δράματος, βληθεὶς τὴν προτεραίαν ἐκ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας. Ὁ μακαρίτης γόνος ἀρχαίας πατριαρχικῆς οἰκογενείας ἐκ τῶν τὰ πρῶτα ἐν τῇ πόλει μας φερούσης διεκρίθη ἐν ὅλῳ αὐτοῦ τῷ κοινωνικῷ σταδίῳ διὰ τὴν προσήνειαν, τὸ ἀφελὲς, τὸ φιλοπροσήγορον, καὶ τὸ εἰλικρινὲς τῶν τρόπων, ἐπελθὼν πολλάκις ἀρωγὸς τοῖς Κοινοτικοῖς ἡμῶν πράγμασι ἀείποτε δὲ παρεῖχε τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν αὐτοῖς. Ὁ μακαρίτης ἐγκαταλείπει χήραν υἱοὺς καὶ θυγατέρας οἷς ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Η παρισιανὴ ἐφημερὶς «Messager des Paris ἐξαίρει τὸν ὁσημέραι αὐξανόμενον πλοῦτον τῆς Γερμανίας. «Τὸ σύνολον τοῦ γερμανικοῦ πλούτου ἀνέρχεται (γράφει) εἰς 161 ὡς ἔγγιστα χιλιεκατομμύρια φράγκων. Σήμερον τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Γερμανίας εἶναι σημαντηκώτερον τοῦ τῆς Γαλλίας. ἐν τῇ ἐμπορικῇ ναυτιλίᾳ κατέχει ἡ Γερμανία τὴν τρίτην θέσιν, ἐν δὲ τῇ βιομηχανικῇ παραγωγῇ ἔρχεται εὐθὺς μετὰ τὴν Αγγλίαν. Καὶ ἡ ἐν τῇ γεωπονικῇ παραγωγῇ πρόοδος αὐτῆς εἶναι λίαν σπουδαία ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ἀντιμετρηθῇ πρὸς τὴν Γαλλίαν.

*
* *

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Τὸ τελευταῖον τεῦχος τῶ «Γεωγραφικῶν Χρονικῶν» περιέχει ἔκθεσιν τοῦ Κ. Αρδιλλιὰν ἑταίρου τῆς ἐν Αθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς περὶ τῶν σεισμῶν τῆς Ζακύνθου Ο εἰδήμων Γάλλος ὑπολογίζει ὅτι ἐκ δεκασχιλίων οἰκιῶν κατέπεσαν ἢ καιέστησαν ἀκατοίκητοι τε τρακισχίλιαι, ὅτι δ' αἱ ζημίαι ἀνῆλθον εἰς 12—13 ἑκατομμύρια. Καὶ ὅμως καὶ τοῦ ἰσχυροτάτου τῶν σεισμῶν ἡ σροδρότης δὲν ὑπερέβαινε τὸν μέσον ὅρον, ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι ὅτι πᾶσαι αἱ καλῶς ἐκτισμέναι οἰκίαι ἀντέστησαν καὶ μικρὰς ἔπαθον βλάβας. Τῆς τόσης καταστροφῆς ἡ ἀληθὴς ἀφορμὴ εἶναι οὐχὶ τόσον ἡ δύναμις τοῦ σεισμοῦ. ἀλλ ἡ κακὴ κατασκευὴ τῶν οἰκιῶν καὶ ἡ κακὴ ἐκλογὴ τοῦ ἐδάφους.

*
* *

ΑΙ ΚΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Τὰ ρωσσικὰ φύλλα πανηγυρίζουσι τὴν εἰκοστὴν πέμπτην ἐπέτειον τῆς ἁλώσεως τῆς Σαμαρκάνδης δι ἧς ἐναικενίσθη λαμπρῶς ἡ μεγαλοπράγμων πολιτικὴ, ἡ ὑποτάξασα ἔκτοτε εἰς τὸ κράτος τοῦ Τσάρου τὰς ἀχανεῖς τῆς Μέσης Ασίας ἐκτάσεις. Ο «Ν. Χρόνος.» τῆς Πετρουπόλεως ἐξαίρει ὅ,τι ἔπραξεν ἡ Ρωσσία ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν ταῖς κατακτηθείσαις χώραις, βεβαιοῖ δ' ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ χανᾶτα τῆς Μέσης Ασίας περιμένουσι ἀνυπομόνως τὴν ἡμέραν καθ ἣν ὁ Τσάρος θ' ἀπαλλάξῃ αὐτὰ ἧς τυραννίας βαρβάρων ἡγεμόνων. Η «Εφ. τῆς Μόσχας» καθῆκον τῆς ὡσσικῆς κυβερνήσεως θεωρεῖ ν' ἀνιδρύσῃ πανίσχυρον τὸ κράτος της ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Μέσης Ασίας.

*
* *

ΝΑΘΑΛΙΑ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο βασιλεὺς Αλέξαδνρρος ἀπῆλθεν εἰς χαιρετισμὸν τῆς μητρὸς του εἰς Κλάδοβαν περὰ τὸν Δούναβιν, Ησυνάντησις ἐγένετο ἐπὶ ἀτμοπλοίου ἵνα τηρηθῇ τὸ ψήφισμα τῆςΣκουπσίνας, δι' οὗ ἀπηγορεύθη εἰς ἀμφοτέρους τοὺς βασιλίσκους γονεῖς ἡ ἐπὶ τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους διατριβὴ. Λέγεται ὅμως ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο θὰ ἀκυρωθῇ ὑπὸ τῆς προσεχοῦς Σκουπσίνας καὶ ὅτι τὸ συνδιαλλαγὲν ζεύγος θὰ ἐγκαταστῇ ἐν Σερβίᾳ. Πρὸς τὸ παρὸν τὴν χώραν ὅλην ἐπασχολοῦσιν αἱ ἐκλογικαὶ παρασκευαὶ. Οτι οἱ ῥιζοσπάσται θ' ἀποκτήσωσι κολοσσιαίαν πλειονοψηφίαν κεῖται ἐκτὸς ἀμφιβολίας, καίτοι ὁπρωθυπουργὸς Δόκτης περιῆλθεν εἴς τινα διαφωνίαν πρὸς τὸνἀρχηγὸν τοῦ κόμματος Πάσιτς. Οἱ περὶ τὸν Ρίστιτς φιλελεύθεροι, ἀντιδημοτηκώτατοι σήμερον θὰ μὴ δενισθῶσιν. Αλλ σἱ προοδευτικοὶ ὑπολογίζουσιν ὅτι, ἐὰν ἀρεθῇ ἐλεύθερος ὁ ἀγὼν θὰ ἐπιτύχωσι 10—15 ἕδρας. Ο Γαρασσανὶν παρίσταται ὡς ὑποψήφιος εἰς τρία διαμερίσματα, εἰς ἄλλα δὲ τρία ὁ στράτηγὸς Χορβάτοβιτς.

*
* *

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πολλὰ παράδοξα ἐγράφησαν, κατὰ τὸ σύνηθες, ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσιν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐν Ελλάδι κρίσεως. Οὕτως ὁ βιενναῖος ἀνταποκριτὴς τῆς ἀγγλικῆς «Σημαίας» τὸ ναυάγιον τοῦ δανείου συνδέει πρὸς πολιτικὰς σκευωρίας. «Τὴν ἀντιζηλίαν τοῦ Λόυ καὶ τοῦ Ροὺ (γράφει) ἐξεμεταλεύθησαν τὰ διάφορα ἐν Ελλάδι κόμματα. Η Γαλλία ἤθελε νὰ τιμωρήσῃ τὴν Ελλάδα, διότι ἀπέσχε συμφωνιῶν τινων. ἐν μέρει πολιτκῶν καὶ ἐν μέρει οἰκονομικῶν, ὡς ἐτιμωρήθη ἄλλοτε ἡ ἡ Ιταλία, διότι συμμετέσχε τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Αὐτὸς ὁ Ροὺ τὴν ἀποστολὴντου ἐξέλαβε μᾶλλον ὡς σκοποῦσαν τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀγγλικῆς ἐπιρροῆς, ἡ δ' ἀποστολὴ τοῦ Θεοτόκη εἰς Λονδῖνον ἐξελήφθη ὡς σκοποῦσα τὴν συνομολόγησιν συμμαχίας κατὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας. Επὶ πολιτικοῦ ἐδάφους διεξήχθη λοιπὸν ὁ πόλεμος κατὰ τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν, ἕνεκεν δὲ τῆς μεγάλης σπουδαιότητος, ἥτις ἀπονέμεται εἰς τὴν στερέωσιν τῆς δυνασταίας, οἱ ἐν Αὐστρίᾳ θλίβονται ἐπὶ τῇ ματαιώσει τῶν ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεων. Πολλῷ μεῖζον δάνειον θὰ συνωμολογεῖτο ἐν Παρισίοις, ἐὰν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος καὶ οἱ ὑπουργοὶ του ἦσαν διατεθειμένοι νὰ καταβάλλωσι τὸ τίμημα». Καὶ ὁ βερολίνειος ἀνταποκριτὴς τοῦ αὐτοῦ φύλλου ἐκφράζει τὴν ὑπόνοιαν ὅτι οἱ Γάλλοι κεφαλαιοῦχοι θ' ἀναλάβωσι τὴν διόρθωσιν τὴν διόρθωσιν τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν, ἵνα ἐξαγάγωσι τὴν Ελλάδα ἐκ τῆς ἀγγλικῆς περιπτύξεως. «Οἱ ἐν Παρισίοις (γράφει) ἄρχονται ἴσως κατανοοῦντες ὅτι ἡ σπουδαία θέσις τῆς Ελλάδος ἐν τῇ Μεσογείῳ εἶναι ἀνταξία χρηματικῶν τινων θυσιῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ)

Χριστιανία 10 Μαΐου — Σεισμὸς προχθὲς κατέστρεψε 40 ferme ἐν τῇ διώρυγι κατεσράφησαν 100 ἄνθρωποι, αἱ ζημίαι πλέον ἑκατομμυρίου κορωνῶν.

Βελιγράδιον 11 Μαΐου — Ὁ διορισμὸς τοῦ Πάσιτς ἐν Πετρουπόλει ὡς πρέσβεως τῆς Σερβίας, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Βασείλιεβιτς, τεθέντος εἰς διαθεσιμότητα ὑπεγράφη πλέον.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπανακάμψει αὔριον.

Ρώμη αὐθημερὸν — Διαβεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ὑπουργικὴ κρίσις θὰ λήξῃ διατηρουμένων ὅλων τῶν ὑπουργῶν ἐκτὸς τοῦ Μπονάτσι.

Παρίσιοι αὐθημερὸν — Ὁ πρώην πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Ρουμανίας Ιωάννης Φλωρέσκου ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις, τὸ σῶμά του θὰ μετενεχθῇ εἰς Βουκουρέστιον.

Παρίσιοι 12 Μαΐου — Ὁ Αρτὼν κατεδικάσθη ἐρήμην εἰς 20 ἐτῶν φυλάκισιν, ἐπὶ 5 ἔτη ἀπόλλοσι τὴν τιμὴν καὶ 400,000 φράγκων χρηματικὴν ποινήν.

Ρώμη 12 Μαΐου — Επιβεβαιοῦται ὅτι ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ θὰ μείνωσιν, ἐκτὸς τοῦ Βονάτση, δύο γερουσιασταὶ θὰ διορισθῶσιν ὑπουργοὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν οἰκονομικῶν. Λέγεται ὅτι ἡ κρίσις θέλει ἀναγγελθῇ ἐπισήμως αὔριον ἢ τὴν μεθεπομένην, ἡ Βουλὴ ἐπεκύρωσε τὴν ἡμερησίαν διαταγήν.

Μπεφάστη 22 Μαΐου — Ὁ Σαλισβουρὴ ἀφίκετο· ὁ Δήμαρχος καὶ ἄλλα σπουδαῖα πρόσωπα προσεφώνησαν τὸν Σαλισβουρὴ, ὅστις ἀπήντησε διὰ βραχέων ἐν τῷ σταθμῷ, αἱ ὁδοί, ἐστολισμέναι, μέγας δ' ἐνθουσιασμὸς μέγας.

Πετρούπολις αὐθημερὸν— Πλοῖον φορτωμένον 30 χιλ. κιβωτίων πετρελαίᾳ ἀνεφλέγη ἐπὶ τοῦ Βόλγα ποταμοῦ παρὰ τῷ Καζὰν ἐν μέσῳ πλείστων ἀκατίων φορτωμένων μὲ πετρέλαια, κατώρθωσαν νὰ μὴ διαδοθῇ τὸ πῦρ ἀλλαχοῦ καὶ οὕτως οὐδεμία ἄλλη βλάβη προέκυψεν. Ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος, ὁ ἐπιβάλλων ἀπὸ τῆς 13 Ἰουνίου ἓν καπίκιον ἐπὶ 100 ῥουβλίων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Λονδίνον 12 Μαΐου — Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Ρέουτερ ἐκ Τριπόλεως αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ ἱκανοποίησαν τὸν Γάλλον πρόξενον ἐπὶ τῇ ἐξυβρίσει ὑπὸ ἰθαγενῶν τῇ 4)17 τρέχοντος τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ· ὁ ἀξιωματικός, ὅστις παρενέβη ὑπὲρ τοῦ πρωταιτίου καὶ τινων ἰθαγενῶν συνελήφθησαν, τὸ ζήτημα οὕτως ἔληξεν.

Βερολίνον αὐθημερόν — Η βορειογερμανικὴ διαψεύδει ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ θ' ἀπευθύνῃ πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἔκκλησιν πρὸς τὸν λαόν.

Αθῆναι αὐθημερόν — Χθὲς τῇ ἐννάτῃ τὸ ἑσπέρας δύο ἰσχυραὶ περιστροφικαὶ δονήσεις σεισμοῦ, σήμερον τὸ ἑσπέρας τῇ δεκάτῃ ὥρᾳ νέα δόνησις.

Βουκουρέστιον 12 Μαΐου — Η βασίλισσα Ναθαλία τῆς Σερβίας ἥτις χθὲς ἀπεχωρίσθη τοῦ υἱοῦ της βασιλέως Αλεξάνδρου ἀφίκετο σήμερον εἰς Βουκουρέστιον, ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Καρόλου, καὶ πλείστων προσώπων τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας καὶ πολλῶν κυριῶν.

Βελιγράδιον 13 Μαΐου — Ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἀφίκετο τὸ ἑσπέρας, 5 ὥρᾳ, ἐγένετο δεκτὸς μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τοῦ πλάθους.

Αθῆναι αὐθημερόν — Νέαι δονήσεις σεισμοῦ ἀνέτρεψαν οἰκίας τινὰς ἐν Θήβαις αὐδὲν θῦμα.

Βιέννη αὐθημερόν — Τὸ συνέδριον τῶν Γερμανῶν φιλολόγων πανηγυρικῶς ἠνέωξεν. Εχαιρετίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐξ ὀνόματος τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Ο Πρωθυπουργὸς ἐξέφρασε τὴν χαράν του ἐπὶ τῇ συμμετοχῇ πολυαρίθμων φιλολόγων ἄλλοδαπῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐκ Βουλγαρίας Σερβίας καὶ Ρουμανίας.

Μόσχα 14 Μαΐου.—Η Αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια ἀφίκετο τὸ ἑσπέρας, ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἐγένετο.

Μπελφάστη αὐθημερόν.— Ενώπιον ὁμηγύρεως 5,000 ὁ Σαλυσβουρὺ ὡμίλησεν ἐναντίον τοῦ homerule περὶ Ιρλανδίας.

Πέρα αὐθημερόν.—Λέγεται ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπαράσισε νὰ ὑποβάλῃ τοὺς Ισραηλίτας ὑπηκόους της εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΤΩΝ
ΑΡΓΥΡΩΝ ΓΑΜΩΝ

Πολλοὶ εἶναι βεβαίως περίεργοι νὰ μάθωσι τὴν καταγωγὴν τῆς τελετῆς τῶν ἀργυρῶν γάμων, τὴν ὁποίαν κατὰ συνήθειαν τελοῦσι μετὰ γαμικὸν βίον 25 ἐτῶν. Ἐπίμονοι ἀναζητήσεις εἰς ἱστορικὰ χρονικὰ μανθάνουσι εἰς ἡμᾶς τὰ ἑξῆς. Ὁ μοναχὸς Κλουνὺ ὁ γράψας χρονικὰ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1000 μέχρι του 1040 μετὰ Χριστὸν διηγεῖται, ὅτι ὁ Οὔγος Καπέτος, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἐπεσκέφθη ἐν ἔτει 987 τὰ προάστεια τῶν Παρισίων, ὅπου εἶχε νὰ κανονίσῃ τὴνκληρονομιανένὸς θείου ζωεμπόρου, εὗρε δὲ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ χωρικόν τινα, τοῦ ὁποίου εἶχον λευκανθῇ αἱ τρίχες ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Διετέλει ἄγαμος καὶ ἐδεικνύετο λίαν ἀφωσιωμένος εἰς τὸν κύριόν του, μετὰ τοῦ ὁποίου οὐδέποτε περιῆλθεν εἰς ἔριδα καὶ εἶχεν ἤδη καταστῇ μέλος τῆς οἰκογενείας. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαύλει κάτὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ μὲ τὰς αὐτὰς ἰδιότητας εὑρίσκετο ἐπίσης γυνή τις ἥτις οὐδέποτε εἶχεν ὑπανδρευθῇ. Ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Οὔγος τὴν ἱστορίαν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ὧν δὲ φύσει γενναῖος καὶ εὐγενής, τοὺς ἐκάλεσεν ἐνώπιόν του καὶ ἀποτανθεὶς εἰς τὴν γυναῖκα τῇ εἶπε. «Ἡ ἀρετή σου εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς, ὅστις ἔχει ὁμοίως πολὺ μεγάλην ἀρετήν. Ἡ εὐστάθεια τῆς γυναικὸς ἐν τῇ δουλείᾳ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ὑποταγῆς εἶναι δυσκολωτέρα τῆς εὐσταθείας τοῦ ἀνδρὸς. Λοιπὸν ἐπιθυμῶ νὰ σοῦ δώσῳ τὴν ἀμοιβὴν σου, καὶ δὲν γνωρίζω ἄλλην καλλιτέραν ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἡλικίαν σου, εἰμὴ μίαν προῖκα καὶ ἕνα σύζυγον. Ἡ προῖξ εἶναι ἑτοίμη, αὐτὸ τὸ ἀγροκήπιον ἀπὸ σήμερον ἀνήκει εἰς ἐσέ. Ἐὰν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐργάζεται μετὰ σοῦ ἐπὶ 25 ἔτη συναινεῖ νὰ σοῦ δώσῃ τὴν χεῖρά του, ὁ σύζυγος εἶναι ἐπίσης ἕτοιμος».

Μεγαλειότατε ἐψιθύρισεν ὁ χωρικὸς, πῶς θέλεις νὰ νυμφευθῶμεν, ἔχοντες τὰς τρίχας ἀργυρᾶς.

«Καὶ οἱ γάμοι εἶναι ἀργυροῖ ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς, δίδω δὲ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης τὸ δακτυλίδιον τῶν ἀρραβώνων». Καὶ ὁ βασιλεὺς ἀνέσυρεν ἀπὸ τοῦ δακτύλου του ἀργυροῦν δακτυλίδιον, κεκοσμημένον διὰ πολυτίμων λίθων ἔθετο αὐτὸ εἰς τὸν δάκτυλον τῆς γυναικὸς καὶ ἤνωσε τὰς χεῖράς των, οἵτινες ἔκλαιον ἀπὸ συγκινήσεως.

Τὸ βασιλικὸν τοῦτο ἐπεισόδιον, διεδόθη μετὰ ταχύτητος ἀστραπῆς εἰς ὅλην τὴν Γαλλίαν, ἐξήγειρε δὲ ἐναυτῷ τοσοῦτον ἐνθουσιασμόν, ὥστε ἡ συνήθεια αὕτη ἐγένετο ἀμέσως δεκτὴ καὶ ἰδοὺ ἡ καταγωγὴ τὰς τελετῆς τῶν ἀργυρῶν γάμων.

ΛΕΩΝ ΡΟΖΕΜΠΕΡΓ
ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Ὁ γνωστὸς ὀδοντοϊατρὸς Λέων Ρόζεμπεργ προτίθεται νὰ διαμείνῃ ἐπὶ μῆνα περίπου ἐν τῇ πόλει μας, ἐφωδιασμένος μετὰ λαμπροῦ ὑλικοῦ καὶ τελείων μηχανημάτων, πρὸς ἐκρίζωσιν ἢ ἀντικατάστασιν ὀδόντων, πρὸς ἀποκατάστασιν ὁλοκλήρου ὀδοντοστοιχίας καὶ λοιπῶν. Ὁ αὐτὸς ἀγγέλλει ὅτι δωρεὰν ἀναδέχεται τὴν ἐπανόρθωσιν πάσης βλάβης ἐπελθούσης εἰς τοὺς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος θεραπευθέντας ὑπ, αὐτοῦ.

Ἡ κατοικία του κατὰ τὴν ὁδὸν "Οδησσοῦ» ἀρ. 423 ἔναντι τοῦ διεθνοῦς τυπογραφείου Χ. Α. Λαμπρίδου.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἀρξαμένων ἤδη τῶν ἐργασιῶν τῆς ἁμαξητῆς ὁδοῦ (Chaussée) Δοβρίτς Βαλτσίκ ὁ ὑποφαινόμενος ἀγγέλλω εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἔχω ἀνάγκην 200 ἐργατῶν διὰ σκάψιμον, σπάσιμον πετρῶν, καὶ λοιπάς χειρωνακτικὰς ἐργασίας. Τὸ ἔργον διαρκέσει ἐπὶ τριετείαν. Αἱ τιμαὶ ἱκανοποιητικαί.

Οἱ βουλόμενοι ἀπευθυνθήτωσαν ἢ εἰς Δοβρίτς ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν "Δ. Προβαδηλίεφ Δόβριτς (Γραφεῖον τοῦ (Chaussée) ἢ εἰς Βάρναν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ν. Προβαδηλίεφ Βάρναν.

Ὁ Ἐργολάβος
Δ. Προβαλίεφ.

GRANDE LOTERIE DE CAPITAUX

garantie légalement par le suprême Gouvernement à **Hambourg.**

500,000

Marcs ou

Francs 625,000

comme gros lot sont offerts en cas le plus heureux par la Nouvelle Grande Loterie de Capitaux, garantie par l' Etat de Hambourg.

Mais en tous cas :

1	Prime de Marcs	300000
1	Lot de Marcs	200000
1	Lot de Marcs	100000
2	Lots de Marcs	75000
1	Lot de Marcs	70000
1	Lot de Marcs	65000
1	Lot de Marcs	60000
1	Lot de Marcs	55000
1	Lot de Marcs	50000
1	Lot de Marcs	40000
5	Lots de Marcs	20000
3	Lots de Marcs	15000
26	Lots de Marcs	10000
56	Lots de Marcs	5000
106	Lots de Marcs	3000
253	Lots de Marcs	2000
6	Lots de Marcs	1500
756	Lots de Marcs	1000
1237	Lots de Marcs	500
33950	Lots de Marcs	148
18991	Lots de Marcs	300, 200

150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.

La Loterie de Capitaux bien importante, autorisée par le haut Gouvernement d' Etat à **Hambourg,** et garantie par la propriété totale d'Etat, contient **110,000 billets,** dont **55,400** doivent gagner avec sûreté, **Le capital dans cette loterie est à peu près**

13,000,000

Francs en or.

L'arrangement favorable de cette loterie d'argent est de telle manière que tous les 55,400 prix indiqués ci dessus serons décidés avec sûreté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première classe est Marcs **50,000,** seconde classe Marcs **55,000,** monte dans la troisième à Marcs **60,000,** dans la quatrième à Marcs. **65,000,** dans la cinquième à Marcs **70,000,** dans la sixième à Marcs **75,000,** et septième à évent. Marcs **500,000,** mais en tous cas à **200,000 Marcs,** etc.

La maison de commerce nommée au pied invite par la présente respectueusement à s'intéresser dans cette **Grande loterie de Capitaux.**

Les personnes désirant donner des ordres sont priées d'y ajouter les montants respectifs en **Billets de Banque de France,** ou de tout pays européen, ou en **timbres-poste,** on le plus commode sera d'envoyer l'argent par **mandat de poste** international de votre pays, allemande ou autrichienne, Bons de Poste francais. Postal note anglaises.

Pour le tirage le la première classe,

	coûte
1 billet original entière	frs. 7,50
1 demi-billet original	» 3,75
1 quart de billet original	» 1,90

Le prix des billets des classes suivantes et aussi la distribution de tous les prix et dates des tirages, enfin tous les details on peut voir du plan officiel.

Chacun recevra entre ses mains les **billets originaux** pourvues des armes d'Etat, et en même temps le **plan officiell des tirages,** où l'on verra tous les détails nécessaires. De suite après le tirage chaque intéressé recevra la liste officielle des primes tirées pourvue des armes d' Etat. **Le paiement des lots se fera selon le plan promptement, sous le garantie de l'Etat. Les prix sont payable en Reichsmark.** En cas que, contre notre attente, le plan des tirages ne con vienne pas á un des intérés, nous sommes bien prêts à prendre, retour avant le tirage les billets qui ne conviennent pas et á restituer le montant recu. Si l'on désirs, le **plan officiel des tirages** est envoyé gratis d'avance pour en prendre connaissance. Nous prions de bieu vouloir nous envoyer les ordres le plus **promptement** possible, mais en tout cas avant le

10 Juin 1893 n. ST.

Valentin & Cie.
Maison de Banque
HAMBOURG
Ville libre, Allemagne.

Η ΕΚΦΡΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΚΗ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ
Ernst Shulz

(Συνέχεια)

Οὕτω δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἀκολουθήσωσιν ἀμέσως πολυάριθμοι ἐπιθέσεις κατὰ τε τοῦ Lavater καὶ τῆς διδασκαλίας του. Ἐξερράγησαν λοιπὸν ἄπειροι πόλεμοι πεπαιδευμένων, διότι οὐ μόνον οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ ἀντιλέγοντες ἐκινήθησαν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ τὸ μέγα πλῆθος τῶν ὀπαδῶν καὶ θαυμαστῶν τοῦ πνευματώδους ἀνδρὸς ὕψωσεν ἐν ὅπλον ὑπὲρ αὐτοῦ. Δυστυχῶς ὅμως ἐπὶ τέλους ἀπεχώρησε νικηφόρος ἐκ τῆς παλαίστρας ἡ ἀντίθετος μερὶς καὶ ἔφερεν εἰς δυσπιστίαν οὐ μόνον τὸ σύστημα τοῦ Lavater ἀλλ' ἀκόμη καὶ σύμπασαν τὴν φυσιογνωμικήν.

Εἰς τὴν ἧτταν ταύτην εἶχε συντελέσῃ πολὺ καὶ ἡ ἐποχή. Ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις ἧς θῦμα βραδύτερον ἐπέπρωτο νὰ γείνῃ καὶ αὐτὸς ὁ Lavater, ἦτο πρό τῶν θυρῶν, καὶ ὁ κόσμος εἶχε νὰ σκέπτηται περὶ ἄλλων πραγμάτων, ἢ ν' ἀσχολῆται μὲ τὰς ἐρμηνείας τοῦ προσώπου. Ὁποιαδήποτε ὅμως καὶ ἂν εἶναι ἡ τελικὴ κρίσις περὶ τοῦ Lavater ὡς φυσιογνωμικοῦ, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οὗτος εἶχε δράσῃ δραστηριώτατα καὶ ἐπιτηδειότατα ἐπὶ τοῦ τόσῳ δυσκόλου τούτου πράγματος. Οὕτως ἐπέπρωτο καὶ ἡ διδασκαλία του νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς λήθην, διότι ὅτε ὁ τροχὸς τοῦ χρόνου ἐπανῆλθε καὶ αὖθις κάπως εἰς τὴν ὁμαλὴν ὁδὸν, ἤρξαντο πάλιν ν' ἀσχολῶνται μὲ τὴν φυσιογνωμικήν. Πρῶτοι ἦσαν οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γάλλοι, οἱ ὁποῖοι διεξεδίκησαν τὴν κληρονομίαν τοῦ Lavater, καὶ οἱ ἐργασίαι των ἤξιζον ἤδη νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει τούτου ἕνεκεν, διότι αὗται εἶχον διεξαχθῇ ὑπὸ βάσιν ἐπιστημονικήν.

Ἐκ τῶν Γερμανῶν συγγραφέων ἀναφαίνεται ὡς εἶδος διαδόχου τοῦ Lavater ἐν ἔτει 1829 ὁ Sihler in die Schranker. Τὸ ἔργον αὐτοῦ «Συμβολικὴ τοῦ προσώπου» ἐνέχει οὐ μόνον τὰς αὐτὰς ἐλλείψεις, αἱ ὁποῖαι καὶ τὰ «ἀποσπάσματα» τοῦ Lavater εἶχον φέρει τόσῳ ταχέως, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ὑπερβαίνει αὐτὰ καὶ κατὰ τὴν προκατάληψιν καὶ πᾶσαν παραίτησιν ἀπὸ πάσης ἐπιστημονικῆς αἰτιολογίας.

Εἰς τὴν τάξιν τῆς φυσιογνωμικῆς γραμματείας ἀνήκουσιν ἐπίσης τὰ περὶ φρενολογίας ἔργα τοῦ Gall, Spurzheim, Scheve καὶ Carus· ὁ τελευταῖος οὗτος ἔχει συνενώσει ἐν τῇ «Συμβολικῇ τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς» ὅλα τὰ σημεῖα καὶ οὐ μόνον ἐκ τῶν γραμμῶν τοῦ προσώπου ἢ ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ κρανίου, ἀλλ' ἐξ ὅλου τοῦ ἐξωτερικοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐζήτησε νὰ ἑρμηνεύσῃ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἰδιοφυΐας του.

Δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἀμνημόνευτον ἓν βιβλίον τὸ ὁποῖον μεταφράσθη εἰς τὸ γερμανικὸν ἐκ τοῦ δανικοῦ κατὰ τὸ 1881 ὑπὸ τοῦ Sophus Schack. Ὁ συγγραφεύς ὅστις ἦτο δανὸς ἀξιωματικὸς διαπραγματεύται τὸ θέμα του μεθ' ἁγίας σοβαρότητος καὶ ὑπενθυμίζει οὐχὶ σπανίας ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς του θεωρίαις καὶ ἐν τῷ τρόπῳ τῆς διαπραγματεύσεως τοῦ θέματός του τὸν Lavater.

Ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ συγγράμματός του περιπίπτει ἐντελῶς εἰς τὴν προσφιλῆ θεωρίαν τῶν ἀρχαίων φυσιογνωμικῶν. δηλ. τοῦ νὰ λαμβάνωσιν ὡς βοηθὸν πρὸς ἑρμηνείαν τοῦ χαρακτῆρος τὴν ὁμοιότητα τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν ζώων, Οὕτω παραβάλλει π. χ- τὸν Mirabeau πρὸς λέοντα τὸν Bernadotte πρὸς ἀετὸν, τὸν Voltaire πρὸς πίθηκον, τὸν Talleyrad καὶ τὸν Fouché πρὸς ἀλώπεκα καὶ τὸν Robespierre πρὸς Υαιναν, τὸν δὲ βασιλέα Κάρολον ΙΙ τῆς Ἱσπανίας καὶ τὸν βασιλέα Χριστιανὸν VI τῆς Δανίας πρὸς πρόβατον καὶ τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ι μάλιστα πρὸς ἀγελάδα. (ἀκολουθεῖ)

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ.—ΒΑΡΝΑ.